

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu odwołań pani ██████████ ██████████, reprezentowanej przez adv. ██████████ ██████████, oraz pana ██████████ ██████████, od decyzji Starosty Poznańskiego nr 29/2023 z 9 października 2023 r. (znak: WD.6740.13.2023.EK) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie dróg powiatowych Borówiec-Koninko-Poznań-Krzesiny, zwanej dalej: zaskarżoną decyzją:

- I. **Uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 2. (w wierszu 7., licząc od góry strony) zapis: „8,”.
- II. **Orzekam** poprzez dodanie do zaskarżonej decyzji po punkcie II.2. kolejnego punktu o następującej treści:
„3. Liniami rozgraniczającymi teren objęte są następujące nieruchomości:”.
- III. **Uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się w punkcie III.1.2. na stronie 8.:
 - 1) w wierszu 35., licząc od dołu strony z pominięciem stopki, zapis: „PO.RUZ.4.4210.290.2022.BS.7”,
 - 2) w wierszu 33., licząc od dołu strony z pominięciem stopki, zapis: „PO.RUZ.4.4210.290.2022.BS.11”,**i orzekam** poprzez ustalenie, w miejsce uchyleń, nowych zapisów:
 - 1) „PO.RUZ.4210.290.2022.BS.7”,
 - 2) „PO.RUZ.4210.290.2022.BS.11”.
- IV. **Orzekam** poprzez dodanie do zaskarżonej decyzji, w punkcie III.2.1.1. na stronie 8., (w wierszu 20., licząc od dołu strony z pominięciem stopki) po zapisie: „22/22”, zapisu: „, 19/11,”.
- V. **Uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się w punkcie V.1. na stronie 10.:
 - 1) w wierszu 13., licząc od góry strony, zapis: „F.3064.2023.192”,
 - 2) w wierszu 14., licząc od góry strony, zapis: „F.3064.2022.5938”,
 - 3) w wierszu 14., licząc od góry strony, zapis: „F.3064.2023.2119”,

i orzekam poprzez ustalenie, w miejsce uchyleń, nowych zapisów:

- 1) „P.3064.2023.192”,
- 2) „P.3064.2022.5938”,
- 3) „P.3064.2023.2119”.

VI. Uchylam w tabeli nr 2, znajdującej się w punkcie V.3. na stronach 10.÷12. zaskarżonej decyzji, wiersz 18. (licząc od góry tabeli na stronie 11.)

i orzekam poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego wiersza o następującej treści:

1	63	63/2 (P2)	63/1, 63/3	PO1D/	
---	----	-----------	------------	-------	--

VII. Uchylam zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim zatwierdzono następujące elementy projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego, stanowiącego część załącznika nr 3 do zaskarżonej decyzji:

- spisy zawartości projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego (str. 7. PZT, str. 7. tomu I-a PAB, str. 4.÷5. tomu I-b PAB, str. 4. tomu I-c PAB, str. 4.÷5. tomu II-a PAB, str. 4.÷5. tomu II-b PAB, str. 4.÷5. tomu II-c PAB, str. 4.÷5. tomu II-d PAB, str. 4. tomu II-e PAB, str. 4.÷7. tomu II-f PAB, str. 4.÷5. tomu III-a PAB, str. 4. tomu III-b PAB, str. 4. tomu IV PAB, str. 4. tomu V PAB, str. 4. tomu VI-a PAB, str. 4. tomu VI-b PAB, str. 4. tomu VI-c PAB, str. 4. tomu VI-d PAB, str. 4. tomu VII-a PAB, str. 4. tomu VII-b PAB, str. 4. tomu VIII-a PAB, str. 4. tomu VIII-b PAB, str. 4. tomu IX-a PAB, str. 4. tomu IX-b PAB, str. 4. tomu IX-c PAB, str. 4. tomu IX-d PAB, str. 4. tomu IX-e PAB, str. 4. tomu IX-f PAB, str. 4. tomu IX-g PAB i str. 4. tomu X PAB),
- fragmenty części opisowej projektu zagospodarowania terenu (str. 21.÷22., 25.÷26b. i 27.÷28.PZT),
- rys. nr 2.1÷2.14 Projekt zagospodarowania terenu (PZT),
- fragmenty części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża drogowa (str. 15.÷16. i 19.÷20b. tomu I-a PAB: Branża drogowa),
- rys. nr 2.1÷2.14 Plan sytuacyjny (tom I-a PAB: Branża drogowa),
- rys. nr 3.1÷3.8 Przekroje podłużne (tom I-a PAB: Branża drogowa),
- rys. nr 4.2 i 4.5 Przekroje normalne (tom I-a PAB: Branża drogowa),
- fragmenty części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża mostowa. Budowa wiaduktu WD-1 (str. 12.÷15. tomu II-a PAB: Branża mostowa. Budowa wiaduktu WD-1),
- rys. nr 03 Widok ogólny obiektu WD1. Stan projektowany (tom II-a PAB: Branża mostowa. Budowa wiaduktu WD-1),
- fragmenty części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża mostowa. Budowa obiektu OM-1 (str. 12.÷15. tomu II-b PAB: Branża mostowa. Budowa obiektu OM-1),

- rys. nr 03 Widok ogólny obiektu OM1. Stan projektowany (tom II-b PAB: Branża mostowa. Budowa obiektu OM-1),
- fragmenty części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża mostowa. Budowa mostu OM-2 (str. 12.÷15. tomu II-c PAB: Branża mostowa. Budowa mostu OM-2),
- rys. nr 03 Widok ogólny obiektu OM2, stan projektowany (tom II-c PAB: Branża mostowa. Budowa mostu OM-2),
- rys. nr 07 Widok ogólny. Stan projektowany - zarurowania ZR1-ZR47 (tom II-f PAB: Branża mostowa. Budowa przepustów),
- stronę tytułową tomu X projektu architektoniczno-budowlanego: Branża konstrukcyjna. Ekran akustyczny EA-1,

i orzekam poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchyleń, nowych dokumentów projektowych:

- spisów zawartości projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego (str. 7. PZT, str. 7. tomu I-a PAB, str. 4.÷5. tomu I-b PAB, str. 4. tomu I-c PAB, str. 4.÷5. tomu II-a PAB, str. 4.÷5. tomu II-b PAB, str. 4.÷5. tomu II-c PAB, str. 4.÷5. tomu II-d PAB, str. 4. tomu II-e PAB, str. 4.÷7. tomu II-f PAB, str. 4.÷5. tomu III-a PAB, str. 4. tomu III-b PAB, str. 4. tomu IV PAB, str. 4. tomu V PAB, str. 4. tomu VI-a PAB, str. 4. tomu VI-b PAB, str. 4. tomu VI-c PAB, str. 4. tomu VI-d PAB, str. 4. tomu VII-a PAB, str. 4. tomu VII-b PAB, str. 4. tomu VIII-a PAB, str. 4. tomu VIII-b PAB, str. 4. tomu IX-a PAB, str. 4. tomu IX-b PAB, str. 4. tomu IX-c PAB, str. 4. tomu IX-d PAB, str. 4. tomu IX-e PAB, str. 4. tomu IX-f PAB, str. 4. tomu IX-g PAB i str. 4. tomu X PAB),
- fragmentów części opisowej projektu zagospodarowania terenu (str. 21.÷22., 25.÷26b. i 27.÷28. PZT),
- rys. nr 2.1÷2.14 Projekt zagospodarowania terenu (PZT),
- fragmentów części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża drogowa (str. 15.÷16. i 19.÷20b. tomu I-a PAB: Branża drogowa),
- rys. nr 2.1÷2.14 Plan sytuacyjny (tom I-a PAB: Branża drogowa),
- rys. nr 3.1÷3.8 Przekroje podłużne (tom I-a PAB: Branża drogowa),
- rys. nr 4.2 i 4.5 Przekroje normalne (tom I-a PAB: Branża drogowa),
- fragmentów części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża mostowa. Budowa wiaduktu WD-1 (str. 12.÷15. tomu II-a PAB: Branża mostowa. Budowa wiaduktu WD-1),
- rys. nr 03 Widok ogólny obiektu WD1. Stan projektowany (tom II-a PAB: Branża mostowa. Budowa wiaduktu WD-1),
- fragmentów części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża mostowa. Budowa obiektu OM-1 (str. 12.÷15. tomu II-b PAB: Branża mostowa. Budowa obiektu OM-1),

- rys. nr 03 Widok ogólny obiektu OM1. Stan projektowany (tom II-b PAB: Branża mostowa. Budowa obiektu OM-1),
 - fragmentów części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża mostowa. Budowa mostu OM-2 (str. 12.÷15. tomu II-c PAB: Branża mostowa. Budowa mostu OM-2),
 - rys. nr 03 Widok ogólny obiektu OM2, stan projektowany (tom II-c PAB: Branża mostowa. Budowa mostu OM-2),
 - rys. nr 07 Widok ogólny. Stan projektowany - zarurowania ZR1-ZR47 (tom II-f PAB: Branża mostowa. Budowa przepustów),
 - strony tytułowej tomu X projektu architektoniczno-budowlanego: Branża konstrukcyjna. Ekran akustyczny EA-1,
- które stanowią odpowiednio załączniki nr 1÷15 do niniejszej decyzji.

VIII. Orzekam poprzez zatwierdzenie w projekcie zagospodarowania terenu i projekcie architektoniczno-budowlanym, stanowiącym część załącznika nr 3 do zaskarżonej decyzji, następujących dokumentów projektowych:

- kopii uprawnień i zaświadczeń projektantów i sprawdzających (str. 190.÷223. PZT, str. 98.÷105. tomu I-a PAB, str. 57.÷64. tomu I-b PAB, str. 22.÷29. tomu I-c PAB, str. 36.÷43. tomu II-a PAB, str. 35.÷42. tomu II-b PAB, str. 42.÷49. tomu II-c PAB, str. 37.÷44. tomu II-d PAB, str. 26.÷33. tomu II-e PAB, str. 124.÷131. tomu II-f PAB, str. 78.÷82. tomu III-a PAB, str. 48.÷52. tomu III-b PAB, str. 79.÷84. tomu IV PAB, str. 42.÷47. tomu V PAB, str. 36.÷41. tomu VI-a PAB, str. 32.÷37. tomu VI-b PAB, str. 26.÷31. tomu VI-c PAB, str. 24.÷29. tomu VI-d PAB, str. 30.÷35. tomu VII-a PAB, str. 30.÷35. tomu VII-b PAB, str. 34.÷35. tomu VIII-a PAB, str. 24.÷25. tomu VIII-b PAB, str. 44.÷47. tomu IX-a PAB, str. 25.÷28. tomu IX-b PAB, str. 23.÷26. tomu IX-c PAB, str. 23.÷26. tomu IX-d PAB, str. 22.÷25. tomu IX-e PAB, str. 19.÷22. tomu IX-f PAB, str. 28.÷31. tomu IX-g PAB i str. 30.÷31. tomu X PAB),
 - rys. nr 2.15 Sposób wykonania umocnienia koryta rowu Świątnica (str. 64a tomu I-a PAB: Branża drogowa),
 - rys. nr 4.8 Szczegół ogrodzenia (str. 79a tomu I-a PAB: Branża drogowa),
 - rys. nr 1 Plan orientacyjny i rys. nr 5.1÷5.9 Plan sytuacyjny-analiza przejezdności (str. 80.÷89. tomu I-a PAB: Branża drogowa),
 - rys. nr 6.1÷6.2 Plan sytuacyjny - widoczność na zatrzymanie (str. 90.÷91. tomu I-a PAB: Branża drogowa),
 - rys. nr 7.1÷7.6 Przekroje podłużne (str. 92.÷97. tomu I-a PAB: Branża drogowa),
 - rys. nr 03 Przekrój podłużny koryta cieku w miejscu przekroczenia sieci telekomunikacyjnej TP.2 (str. 43a tomu IX-a PAB: Branża telekomunikacyjna. Przebudowa i zabezpieczenie sieci telekomunikacyjnej),
- które stanowią odpowiednio załączniki nr 16÷22 do niniejszej decyzji.

IX. Uchylam część załącznika nr 3 do zaskarżonej decyzji, w zakresie spisu treści załączników do projektu budowlanego (str. 12. części 1 załączników do projektu budowlanego),

i orzekam poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego dokumentu: spisu treści załączników do projektu budowlanego (str. 12. części 1 załączników do projektu budowlanego), który stanowi załącznik nr 23 do niniejszej decyzji.

X. Orzekam poprzez dodanie do załącznika nr 3 do zaskarżonej decyzji nowych elementów załączników do projektu budowlanego (str. 242a.÷242b. i 382.÷387. części 2 załączników do projektu budowlanego), które stanowią załącznik nr 24 do niniejszej decyzji.

XI. Uchylam w tabeli nr 8, znajdującej się w punkcie XV.1. na stronach 22.÷23. zaskarżonej decyzji, wiersz 8. (licząc od dołu tabeli na stronie 22., z uwzględnieniem wiersza zawierającego oznaczenie obrębu ewidencyjnego)

i orzekam poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego wiersza o następującej treści:

1	139 (139/3)	PO1D/ [REDACTED] /
---	-------------	--------------------

XII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Wnioskiem z 3 marca 2023 r. (znak: SMP/467/2023/0576/MM), uzupełnionym i skorygowanym w trakcie prowadzonego postępowania, pan Marcin Matysik, zwany dalej: Pełnomocnikiem substytucyjnym zarządcy drogi, działając w oparciu o załączone pełnomocnictwo, wystąpił do organu I instancji o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie dróg powiatowych Borówiec-Koninko-Poznań-Krzesiny. Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi wniósł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając konieczność jego nadania interesem społecznym i gospodarczym.

Po przeprowadzeniu postępowania, Starosta Poznański decyzją nr 29/2023 z 9 października 2023 r. (znak: WD.6740.13.2023.EK) udzielił Zarządowi Powiatu w Poznaniu zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nadając decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Od decyzji odwołanie do Wojewody Wielkopolskiego, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli:

1) Pani [REDACTED] [REDACTED] (właścicielka działki o nr. ewid. [REDACTED], ark. [REDACTED], obręb [REDACTED] [REDACTED]), reprezentowana przez adw. [REDACTED] [REDACTED] - pismo z 30 października 2023 r. (data złożenia w Kancelarii Starostwa Powiatowego w Poznaniu: 31 października 2023 r.), zwane dalej: odwołaniem nr 1, w którym zaskarżono decyzję w części dotyczącej ww. nieruchomości, zarzucając jej naruszenie:

- art. 11f ust. 1 specustawy poprzez zaniechanie weryfikacji wniosku co do możliwości budowy dróg powiatowych Borówiec-Koninko-Poznań-Krzesiny w zakresie projektowanego skrzyżowania drogi powiatowej nr 2489P (ul. Lazurowa) z drogą gminną nr 332003P (ul. Radiowa) w taki sposób, aby nie było konieczności podziału działki o nr. ewid. [REDACTED] i przeznaczenia pod planowana inwestycję projektowanej działki o nr. ewid. [REDACTED], w szczególności poprzez przesunięcie projektowanego skrzyżowania o ok. 2m w kierunku północno-wschodnim,
 - art. 7, art. 77 i art. 80 k.p.a. poprzez zaniechanie wszechstronnej analizy materiału dowodowego polegające na braku weryfikacji wniosku w ww. zakresie;
- 2) Pan [REDACTED] [REDACTED] (właściciel działek o nr. ewid.: [REDACTED] i [REDACTED], ark. [REDACTED], obręb [REDACTED] [REDACTED]) - pismo z 31 października 2023 r. (nadane tego samego dnia w placówce pocztowej operatora wyznaczonego), doprecyzowane i uzupełnione pismami z: 21 grudnia 2023 r. (wpływ: 27 grudnia 2023 r.) i 4 stycznia 2024 r. (wpływ: 8 stycznia 2024 r.), zwane dalej: odwołaniem nr 2, w którym podniesiono m.in. kwestie: zjazdów na ww. nieruchomości, odwodnienia terenu, oddziaływania inwestycji, ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz przyznania nieruchomości zamiennej.

Odwołania wniesiono w terminie.

Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym, Starosta Poznański przekazał Wojewodzie odwołania wraz z aktami sprawy (pismo z 17 listopada 2023 r., wpływ: 20 listopada 2023 r.).

W trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego, strona postępowania - pani [REDACTED] [REDACTED] (właścicielka działki o nr. ewid. [REDACTED], ark. [REDACTED], obręb [REDACTED] [REDACTED]) wniosła uwagi i zastrzeżenia w sprawie, odnoszące się do powierzchni nieruchomości oraz utraty możliwości prawidłowego wykorzystania działki na dotychczasowe cele w związku z jej podziałem. Podanie strony utrwalone zostało w aktach sprawy w formie protokołu (notatki służbowej z 28 grudnia 2023 r.). Uwagi i zastrzeżenia strony zostały rozpatrzone w toku postępowania, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia decyzji.

W tym miejscu wskazać należy, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ II instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości. Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu I instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżących w tym zakresie zarzuty.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracji publicznej powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe

w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezspornie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 k.p.a. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów k.p.a., a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Wojewoda Wielkopolski rozpatrzył ponownie wniosek zarządcy drogi o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Starostę Poznańskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność zaskarżonej decyzji, jak również rozpatrzył zarzuty podniesione przez skarżących.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu następujących pozytywnych opinii:

- 1) Zarządu Województwa Wielkopolskiego - postanowienia nr: 10/23 z 26 stycznia 2023 r. (znak: DI-IV.8012.10.2023) i 152/23 z 29 czerwca 2023 r. (znak: DI-IV.8012.152.2023);
- 2) Zarządu Powiatu w Poznaniu - uchwały nr: 3812/2023 z dnia 30 stycznia 2023 r. i 4156/2023 z dnia 23 czerwca 2023 r.;
- 3) Prezydenta Miasta Poznania - pismo z 30 stycznia 2023 r. (znak: UA-IV.6724.118.2023);
- 4) Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik - pismo z 25 stycznia 2023 r. (znak: WB2-ET.6853.283.2021).

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek zawierał:

- 1) mapę w skali 1:500 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu;
- 2) analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi;
- 3) mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 4) określenie nieruchomości lub ich części, które planowane są do przejęcia na rzecz właściwej jednostki samorządu terytorialnego;
- 5) określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone (z uchybieniem, o którym będzie mowa poniżej);
- 6) określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu;
- 7) załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Badając akta sprawy organ II instancji stwierdził, że Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi w szczegółowym zestawieniu nieruchomości zawartych we wniosku określił działkę o nr ewid. 139/2, obręb 0013 Koninko (nr po podziale) jako nieruchomość z której korzystanie będzie ograniczone z uwagi na konieczność realizacji obowiązku budowy zjazdu.

W przedłożonej zaś dokumentacji projektowej nie przewidziano żadnych robót budowlanych na ww. działce.

W tym miejscu należy zauważyć, że określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości może dotyczyć tych nieruchomości, które położone są poza liniami rozgraniczającymi teren przeznaczony pod budowę (rozbudowę) drogi, i jest konieczne w celu zajęcia nieruchomości dla zrealizowania planowanego obowiązku (np. obowiązku, o którym mowa w art. 11f ust. 1 pkt. 8 lit. h specustawy). Ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości stanowi zatem niejako prawo inwestora do dysponowania nieruchomością na cele budowlane (inaczej mówiąc - uprawnia do „wejścia” na daną nieruchomość).

Z uwagi na powyższe, organ odwoławczy, działając na podstawie art. 136 k.p.a., pismem z 29 października 2024 r. (doręczenie: 8 listopada 2024 r.) wezwał Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy drogi do złożenia wyjaśnień w zakresie wskazanej powyżej kwestii w odniesieniu do działki o nr ewid. 139/2, obręb 0013 Koninko (nr po podziale).

Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi - w odpowiedzi na wezwanie organu odwoławczego - pismem z 8 listopada 2024 r. (znak: SMP/0467/2024/2230/MN; wpływ: 12 listopada 2024 r., ePUAP-UPP145950647) wyjaśnił, że na działce o nr ewid. 139/2, obręb 0013 Koninko (nr po podziale) nie przewiduje się budowy zjazdu i jednocześnie dokonał korekty wniosku w zakresie określenia nieruchomości objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 11f ust. 1 pkt. 8 lit. h specustawy.

Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że Starosta Poznański nieprawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy, opierając się na niedokładnie zweryfikowanej dokumentacji sprawy, jednakże kwestia ta została wyjaśniona przez Wojewodę Wielkopolskiego w postępowaniu odwoławczym. Tym samym organ II instancji skorygował wady postępowania organu I instancji w zakresie zebranego materiału dowodowego.

Do wniosku inwestor dołączył również projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany. Przedmiotowa dokumentacja projektowa została wykonana i sprawdzona przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 725 ze zm.), zwanej dalej: ustawą - Prawo budowlane. Zgodnie z art. 34 ust. 3d pkt 3 ustawy - Prawo budowlane, do ww. projektów dołączono oświadczenie o sporządzeniu ich zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu, w kształcie zatwierdzonym zaskarżoną decyzją, organ odwoławczy stwierdził, że spełnia on (z zastrzeżeniem uchybień wskazanych w dalszej części niniejszej decyzji) wymagania określone w art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy - Prawo budowlane, obowiązujących przepisach dotyczących projektowania dróg - w tym w: rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.), zwanym dalej: rozporządzeniem w sprawie WT, i rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2022 r. poz. 1679 ze zm.),

zwanym dalej: rozporządzeniem w sprawie PB, a także jest zgodny z pozostałymi elementami wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- 1) pismo Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu z 30 stycznia 2023 r. (znak: ZS.2215.5.2023.HB) - opinia pozytywna w odniesieniu do wykorzystania gruntów leśnych na cele inwestycji drogowej;
- 2) pisma Powiatowego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z 6 lutego 2023 r. (znak: KZ.4123.10.00010.2023.IV) i 21 czerwca 2023 r. (znak: jw.) - opinia pozytywna z informacją, że planowana inwestycja na odcinkach przebiega w strefie stanowisk archeologicznych AZP 54-28 (nr: 1/107, 34/173, 22/22, 19/11, 26/26, 30/25, 28/19 i 29/24);
- 3) pismo Miejskiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z 15 lutego 2023 r. (znak: MKZ-IX.4125.6.10.2023.DB) - opinia pozytywna z informacją, że planowana inwestycja przebiega w strefie stanowiska archeologicznego AZP 54-28/57 (nr 265);
- 4) pisma PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Zakład Linii Kolejowych w Poznaniu z: 21 lutego 2023 r. (znak: IZ16IOSA.2130.1.2023.MC) i 12 lipca 2023 r. (znak: IZ16IOSA.2130.1.2023.MC.2) - opinia z warunkami;
- 5) pisma nr 478/23 i 2172/23 Szefa Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji z 10 lutego 2023 r. i 29 czerwca 2023 r. (znak: CWCR.OZ.Poz.-SLog.0732.19.2023) - opinia z informacją, że planowana inwestycja nie koliduje z terenami zamkniętymi i ich strefami ochronnymi, jak również spełnia wymagania w zakresie parametrów technicznych;
- 5) ostateczna decyzja Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 12 września 2022 r. (znak: WOO-II.420.98.2020.KW.37) o środowiskowych uwarunkowaniach, zwana dalej: decyzją RDOŚ;
- 6) ostateczna decyzja Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 23 stycznia 2023 r. (znak: PO.RUZ.4210.290.2022.BS.7) udzielająca pozwolenia wodnoprawnego, zwana dalej: decyzją Dyrektora RZGW;
- 7) ostateczne decyzje Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z:
 - a) 21 lutego 2023 r. (znak: PO.ZUZ.4.4210.939.2022.KC) udzielająca pozwolenia wodnoprawnego, zwana dalej: decyzją nr 1 Dyrektora ZZWP,
 - b) 29 sierpnia 2023 r. (znak: PO.ZUZ.4.4210.559.2023.KMN) udzielająca pozwolenia wodnoprawnego, zwana dalej: decyzją nr 2 Dyrektora ZZWP.

Analizując złożony przez inwestora wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, organ odwoławczy uznał, że po uwzględnieniu uchybienia, które zostało konwalidowane przez Wojewodę Wielkopolskiego, zawiera on wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wskazane w art. 11d ust. 1 specustawy.

W aktach sprawy znajdują się również:

- 1) pełnomocnictwo z 13 lutego 2023 r. (znak: ZDP.WI.014.20/20) udzielone przez pana Marka Borowczaka, działającego w imieniu i na rzecz Zarządu Powiatu w Poznaniu, upoważniające Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy drogi do występowania w przedmiotowej sprawie;
- 2) oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane złożone: 3 marca 2023 r., 16 czerwca 2023 r. i 29 czerwca 2023 r.;
- 3) pismo Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu z 25 stycznia 2023 r. (znak: POZ.5120.10.2023.PE) wskazujące na brak potrzeby wydania opinii, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. c specustawy;
- 4) pismo Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 14 lutego 2023 r. (znak: PO.RPP.430.13.2023.SK) wskazujące na brak potrzeby wydania opinii, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy;
- 5) opinie PKP S.A. Oddział Gospodarowania Nieruchomościami w Poznaniu z 1 lutego 2023 r. (znak: KNPo1.6512.221.2021.KM/11) i 26 czerwca 2023 r. (znak: KNPo1.6512.221.2021.KM/14);
- 6) opinia Spółki Celowej Centralny Port Komunikacyjny z 12 maja 2023 r. (znak: KRI.42.984.2023_53.ZW);
- 7) opinia nr 2382/23 Szefa Wojskowego Zarządu Infrastruktury w Poznaniu z 8 maja 2023 r.;
- 8) kopia porozumienia z 16 grudnia 2019 r. w sprawie przejęcia przez Powiat Poznański od Miasta Poznania zarządzania drogami powiatowymi w ciągu planowanej inwestycji wraz z aneksem nr 1 z 21 grudnia 2021 r. i aneksem nr 2 z 25 maja 2023 r.;
- 9) szczegółowe zestawienie nieruchomości objętych wnioskiem.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez organ I instancji postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej i stwierdził, co następuje.

Złożony do organu I instancji wniosek był niekompletny, w związku z czym Starosta Poznański, działając na podstawie art. 64 § 2 k.p.a., pismem z 6 kwietnia 2023 r. wezwał Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy drogi do usunięcia braków formalno-prawnych wniesionego podania.

Przy pismach z: 16 czerwca 2023 r. (znak: SMP/467/2023/1506/MN) i 14 lipca 2023 r. (znak: SMP/467/2023/1773/MN), Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi przekazał uzupełnienie wniosku, czyniąc zadość wezwaniu.

Starosta Poznański, zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, prawidłowo poinformował wnioskodawcę oraz właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie, wysyłając zawiadomienie z 21 lipca 2023 r. na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony organu I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia z 21 lipca 2023 r., które zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń i w BIP Starostwa

Powiatowego w Poznaniu, UM Poznania i UMiG Kórnik w terminie od 25 lipca 2023 r. do 8 sierpnia 2023 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”) w wydaniu z 25 lipca 2023 r. W aktach sprawy utrwalono dokonane ww. czynności.

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt. 1 i 2 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Postanowieniem z 21 lipca 2023 r. organ I instancji zobowiązał wnioskodawcę do usunięcia nieprawidłowości w dokumentacji projektowej.

Skorygowany projekt oraz stosowne wyjaśnienia i uzupełnienia zostały przekazane organowi I instancji przy pismach Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy drogi z: 25 sierpnia 2023 r. (znak: SMP/467/2023/2020/MN) i 8 września 2023 r. (znak: SMP/467/2023/2149/MN).

O zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, Starosta Poznański zawiadomił pisemnie wnioskodawcę oraz właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 15 września 2023 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości.

W aktach sprawy stwierdzono brak dowodu zamieszczenia obwieszczenia o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego w BIP Starostwa Powiatowego w Poznaniu.

Wobec powyższego pismem z 29 października 2024 r. (ePUAP-UPP145232417) Wojewoda Wielkopolski wezwał organ I instancji do uzupełnienia akt sprawy o ww. dowód.

Pismem z 5 listopada 2024 r. (wpływ: ePUAP-UPP145528577) Starosta Poznański przekazał brakujący dowód, czyniąc zadość wezwaniu.

Organ II instancji ustalił, że pozostałe strony zostały zawiadomione o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego w drodze obwieszczenia z 13 września 2023 r., które zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Poznaniu, UM Poznania i UMiG Kórnik w terminie od 15 września 2023 r. do 29 września 2023 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”) w wydaniu z 15 września 2023 r.

Zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego zawierało aktualizację oznaczenia nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości, a także informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy, oraz terminie i sposobie wnoszenia ewentualnych wniosków lub uwag.

W związku z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania oraz zawiadomieniem o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, strony postępowania lub ich pełnomocnicy zwracali się o udostępnienie kopii materiałów projektowych lub udzielenie informacji w zakresie inwestycji, aktualizowali dane adresowe

do doręczania korespondencji, a także wnosili uwagi i zastrzeżenia odnośnie inwestycji drogowej.

Organ I instancji sukcesywnie udzielał stronom stosownych informacji i przysyłał kopie wnioskowanych dokumentów. Wniesione zaś uwagi i zastrzeżenia przekazywane były Pełnomocnikowi substytucyjnemu zarządcy drogi w celu zajęcia stanowiska, a ten ustosunkował się do poruszonych zagadnień. Uzyskane wyjaśnienia organ I instancji przekazał stronom.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, organ I instancji decyzją nr 29/2023 z 9 października 2023 r. (znak: WD.6740.13.2023.EK) udzielił Zarządowi Powiatu w Poznaniu zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Nadając decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, Starosta Poznański podzielił argumenty przedstawione przez inwestora.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy, organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia z 11 października 2023 r. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu decyzji na tablicach ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Poznaniu, UM Poznania i UMiG Kórnik w terminie od 13 października 2023 r. do 27 października 2023 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”) w wydaniu z 13 października 2023 r. Ponadto, organ I instancji prawidłowo zawiadomił (pismo z 11 października 2023 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy utrwalono dokonane ww. czynności.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie o wydaniu decyzji zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

W aktach sprawy stwierdzono brak dowodu udostępnienia treści decyzji w BIP Starostwa Powiatowego w Poznaniu na okres 14 dni.

W związku z powyższym, pismem z 29 października 2024 r. (ePUAP-UPP145232417) Wojewoda Wielkopolski wezwał organ I instancji do uzupełnienia akt sprawy o ww. dowód.

W odpowiedzi na wezwanie, pismem z 5 listopada 2024 r. (wpływ: ePUAP-UPP145528577) Starosta Poznański przekazał brakujący dowód.

Wobec powyższego, organ II instancji stwierdził, że Starosta Poznański dopełnił wymóg wynikający z art. 11f ust. 7a specustawy, w związku z art. 72 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 1112), zwanej dalej: ustawą ooś. Treść decyzji została udostępniona 13 października 2023 r. na okres 14 dni w BIP Starostwa Powiatowego w Poznaniu.

Kontrolowana decyzja (z zastrzeżeniem uchybień, o których będzie mowa w dalszej części niniejszej decyzji), czyni zadość wymogom przepisu art. 11f ust. 1 specustawy.

Pozytywnie należy ocenić także określenie w zaskarżonej decyzji terminu, o którym mowa

w art. 16 ust. 2 specustawy, na 120 dzień od dnia uzyskania waloru ostateczności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Organ I instancji prawidłowo wskazał w zaskarżonej decyzji przedmiot inwestycji.

Dokonując analizy zaskarżonej decyzji organ II instancji stwierdził również, że spełnia ona wymogi art. 107 § 1 k.p.a. Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Zarząd Powiatu w Poznaniu. Zaskarżona decyzja zawiera prawidłowe oznaczenie stron postępowania. Uzasadnienie decyzji obejmuje szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, w tym stanowisko organu I instancji odnośnie uwag wniesionych przez strony postępowania. Organ I instancji odniósł się także do wymogów ustawy ooś, a także uzasadnił nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Organ II instancji stwierdził również, że strony postępowania zostały prawidłowo pouczone, co do terminu wniesienia odwołania.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, że wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej. Należy zauważyć, że przepisy art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

W orzecznictwie sądowym, jak również w doktrynie prawa administracyjnego, utrwalił się pogląd, że organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę zobowiązany jest uwzględniać zmiany stanu prawnego i faktycznego sprawy zaistniałe po wydaniu zaskarżonej decyzji organu I instancji i nie może ograniczyć się tylko do kontroli decyzji organu I instancji (por. np. wyrok NSA z 23 września 2010 r., sygn. akt I OSK 1566/09; wyrok WSA w Gliwicach z 23 listopada 2010 r., sygn. akt III SA/GI 1228/10). Organ odwoławczy, w ramach swoich uprawnień kontrolnych, ocenia bowiem materiał dowodowy, uwzględniając stan faktyczny stwierdzony w czasie wydania decyzji przez organ I instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji organu I instancji, a wydaniem decyzji w postępowaniu odwoławczym. W toku postępowania odwoławczego możliwe jest więc korygowanie wniosku przez inwestora.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, zauważyć należy, że w trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego, pismem z 22 lutego 2024 r. (doręczenie: 29 lutego 2024 r.) organ II instancji wezwał Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy drogi do:

- 1) wyjaśnienia niezgodności projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z decyzją Dyrektora RZGW i decyzją nr 1 Dyrektora ZZWP, wykazania spełnienia wymagań ww. decyzji, a także uzupełnienia dokumentacji projektowej w zakresie wynikającym z ww. decyzji;
- 2) wykazania spełnienia wymagań decyzji RDOŚ.

Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi, przy piśmie z 24 maja 2024 r. (znak: SMP/467/2024/1001/MG):

- 1) złożył stosowne wyjaśnienia, czyniąc zadość wezwaniu;
- 2) przekazał:

- a) ostateczne postanowienie Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 3 kwietnia 2024 r. (znak: PO.ZUZ.4.4210.939.8.2022.KC) o sprostowaniu omyłek pisarskich w decyzji nr 1 Dyrektora ZZWP,
- b) rys. nr 2.2÷2.3 i 2.9÷2.13 Projekt zagospodarowania terenu (PZT),
- c) rys. nr 2.2÷2.3 i 2.9÷2.13 Plan sytuacyjny (tom I-a PAB: Branża drogowa),
- d) rys. nr 2.15 Sposób wykonania umocnienia koryta rowu Świątnica (tom I-a PAB: Branża drogowa),
- e) rys. nr 3.1÷3.8 Przekroje podłużne (tom I-a PAB: Branża drogowa),
- f) rys. nr 4.2 Przekroje normalne (tom I-a PAB: Branża drogowa),
- g) rys. nr 03 Widok ogólny obiektu OM2. Stan projektowany (tom II-c PAB: Branża mostowa. Budowa mostu OM-2),
- h) rys. nr 07 Widok ogólny. Stan projektowany - zarurowania ZR1-ZR47 (tom II-f PAB: Branża mostowa. Budowa przepustów),
- i) rys. nr 03 Przekrój podłużny koryta ciek w miejscu przekroczenia sieci telekomunikacyjnej TP.2 (tom IX-a PAB: Branża telekomunikacyjna. Przebudowa i zabezpieczenie sieci telekomunikacyjnej).

Następnie, pismem z 22 kwietnia 2024 r. (doręczenie: 25 kwietnia 2024 r.) organ II instancji wezwał Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy drogi do uzupełnienia i skorygowania dokumentacji projektowej, wykazania spełnienia wymagań wynikających m.in. z rozporządzenia w sprawie WT oraz złożenia stosownych wyjaśnień.

Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi, przy piśmie z 21 czerwca 2024 r. (znak: SMP/467/2024/1198/MG):

- 1) złożył stosowne wyjaśnienia, czyniąc zadość wezwaniu;
- 2) przekazał:
 - a) spisy zawartości projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego,
 - b) kopie uprawnień i zaświadczeń projektantów i sprawdzających,
 - c) fragmenty części opisowej projektu zagospodarowania terenu (str. 21.÷22., 25.÷26b. i 27.÷28. PZT) i projektu architektoniczno-budowlanego (str. 15.÷16. i 19.÷20b. tomu I-a PAB: Branża drogowa; str. 12.÷15. tomu II-a PAB: Branża mostowa. Budowa wiaduktu WD-1; str. 12.÷15. tomu II-b PAB: Branża mostowa. Budowa obiektu OM-1 i str. 12.÷15. tomu II-c PAB: Branża mostowa. Budowa mostu OM-2),
 - d) rys. nr 2.1÷2.14 Projekt zagospodarowania terenu (PZT),
 - e) rys. nr 2.1÷2.14 Plan sytuacyjny (tom I-a PAB: Branża drogowa),
 - f) rys. nr 4.5 Przekroje normalne (tom I-a PAB: Branża drogowa),
 - g) rys. nr 4.8 Szczegół ogrodzenia (str. 79a tomu I-a PAB: Branża drogowa),
 - h) rys. nr 1 Plan orientacyjny i rys. nr 5.1÷5.9 Plan sytuacyjny-analiza przejezdności (str. 80.÷89. tomu I-a PAB: Branża drogowa),
 - i) rys. nr 6.1÷6.2 Plan sytuacyjny - widoczność na zatrzymanie (str. 90.÷91. tomu I-a PAB: Branża drogowa),

- j) rys. nr 7.1÷7.6 Przekroje podłużne (str. 92.÷97. tomu I-a PAB: Branża drogowa),
- k) rys. nr 03 Widok ogólny obiektu WD1. Stan projektowany (tom II-a PAB: Branża mostowa. Budowa wiaduktu WD-1),
- l) rys. nr 03 Widok ogólny obiektu OM1. Stan projektowany (tom II-b PAB: Branża mostowa. Budowa obiektu OM-1),
- m) stronę tytułową tomu X projektu architektoniczno-budowlanego: Branża konstrukcyjna. Ekran akustyczny EA-1,
- n) spis treści załączników do projektu budowlanego (str. 12. części 1 załączników do projektu budowlanego),
- o) elementy załączników do projektu budowlanego (str. 242a.÷242b. i 382.÷387. części 2 załączników do projektu budowlanego).

Z uwagi na powyższe, Wojewoda Wielkopolski uchylił zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim zatwierdzono ww. elementy projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego i orzekł o zatwierdzeniu nowych elementów dokumentacji projektowej przedłożonych przez Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy drogi.

Organ II instancji uznał także za konieczne skorygowanie zapisu punktu XV. zaskarżonej decyzji poprzez wyłączenie działki o nr. ewid. 139/2, obręb 0013 Koninko (nr po podziale) z katalogu nieruchomości z których korzystanie będzie ograniczone z uwagi na konieczność realizacji obowiązku budowy zjazdów. Rzeczoną zmianę w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji dokonano zgodnie z korektą wniosku przekazaną przez Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy przy piśmie z 8 listopada 2024 r. (znak: SMP/0467/2024/2230/MN).

Organ II instancji analizując zapisy zaskarżonej decyzji zauważył także, że Starosta Poznański udzielając zezwolenia na realizację inwestycji drogowej:

1) pominął:

- a) punkt II.3. zaskarżonej decyzji, który w domyśle winien zawierać zapis poprzedzający wypunktowanie nieruchomości objętych liniami rozgraniczającymi teren (tj. punkty II.3.1.÷II.3.3),
- b) oznaczenie jednego stanowiska archeologicznego dla którego nałożony został obowiązek przeprowadzenia wyprzedzających archeologicznych badań wykopaliskowych;

2) błędnie wskazał:

- a) działkę o nr ewid. 8 (ark. 47, obręb 0010 Krzesiny) jako nieruchomość objętą terenem niezbędnym dla obiektów budowlanych - na przedmiotowej działce nie będą realizowane żadne roboty budowlane, nie została ona ujęta we wniosku inwestora, ani nie zostało w jej zakresie wszczęte postępowanie administracyjne,
- b) znaki decyzji Dyrektora RZGW oraz postanowienia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 31 stycznia 2023 r. o nadaniu decyzji Dyrektora RZGW rygoru natychmiastowej wykonalności,

- c) identyfikatory ewidencyjne operatów technicznych wpisanych do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego,
- d) numer jednej z nieruchomości powstałych z podziału działki o nr. ewid. 63 (ark. 1, obręb 0013 Koninko).

W ocenie Wojewody Wielkopolskiego wskazane powyżej nieprawidłowości w zaskarżonej decyzji mogły zostać wyeliminowane w trybie art. 113 § 1 k.p.a., zgodnie z którym organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydawanych przez ten organ decyzjach.

W wyroku NSA w Warszawie z 16 lipca 2001 r. (sygn. akt V SA 3928/00) stwierdzono jednak, że możliwość korekty w wypadkach oczywistych omyłek powinna przysługiwać także organowi odwoławczemu, a podstawą takiego rodzaju działania może być art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. Sąd wskazał, że skoro w powyższym trybie organ odwoławczy może skorygować orzeczenie „in merito”, to tym bardziej może dokonać sprostowania, działając w formie właściwej dla art. 138 k.p.a. (decyzja), nie zaś dla art. 113 k.p.a. (postanowienie).

Organ odwoławczy skorygował zatem wskazane powyżej omyłki.

Konsekwencją opisanych okoliczności zaistniałych w toku postępowania odwoławczego, stwierdzonych błędów i braków w zaskarżonej decyzji oraz w załączniku nr 3 do niej, jak i przedłożonych przez inwestora skorygowanych materiałów projektowych, są dokonane zmiany w zaskarżonej decyzji, o których mowa w pkt. I.÷XI. niniejszej decyzji.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono zaskarżoną decyzję i orzeczono w sprawie (tj. pkt. I.÷XI.), nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z decyzją organu I instancji. Zarówno przedmiot inwestycji, jak i jej lokalizacja, są takie same jak we wniosku rozpatrywanym w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji. Pozostała część zaskarżonej decyzji jest zgodna z przepisami prawa i dlatego - w pkt. XII. niniejszej decyzji - została ona utrzymana w mocy.

Rozpatrując zaś wniesione odwołania, w pierwszej kolejności wskazać należy, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w I, jak i w II instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania

i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10 lutego 2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25 listopada 2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11 września 2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12 października 2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyroki WSA w Warszawie z: 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; 9 listopada 2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy - Prawo budowlane. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 ustawy - Prawo budowlane, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez NSA w wyroku z 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

Mając jednak na względzie zasadę prawdy obiektywnej ustanowioną w art. 7 k.p.a., organ odwoławczy umożliwił Pełnomocnikowi substytucyjnemu zarządcy drogi - jako kreatorowi

i wnioskodawcy przedmiotowej inwestycji drogowej - odniesienie się do zarzutów podniesionych w odwołaniach. Pismami z: 18 grudnia 2023 r. (doręczenie: 3 stycznia 2024 r.) i 7 czerwca 2024 r. (doręczenie: 11 czerwca 2024 r.), organ II instancji wezwał bowiem Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy drogi do ustosunkowania się do uwag wniesionych w odwołaniach oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający przedstawione żądania, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań, wraz z przywołaniem odpowiednich podstaw prawnych.

Pismem z 10 stycznia 2024 r. (znak: SMP/467/2024/0104/MN; wpływ: 16 stycznia 2024 r., ePUAP-UPP123347130), zwanym dalej: pismem SMP nr 1, Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie, wskazując w odniesieniu do odwołania nr 1, że zgodnie z wymaganiami decyzji RDOŚ oraz z uwagi na przekroczenie norm hałasu, po południowej stronie ul. Radiowej oraz po zachodniej stronie ul. Lazurowej zaprojektowano ekran akustyczny o klasie izolacyjności akustycznej co najmniej B3 i klasie dźwiękochłonności minimum A3 oraz o zwiększonym fundamencie umożliwiającym przyszłe zwiększenie wysokości ekranu o co najmniej 25%. Przytoczone rozwiązanie umożliwi dotrzymanie dopuszczalnego poziomu hałasu na analizowanym terenie. W związku z powyższym, przewidziano podział działki o nr. ewid. [REDACTED] (ark. [REDACTED], obręb [REDACTED]) wyłącznie w zakresie niezbędnym do spełnienia ww. wymagań środowiskowych. Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi wyjaśnił także, że w obrębie ww. nieruchomości przewidziano rozwiązania projektowe o minimalnych dopuszczalnych parametrach zarówno w zakresie szerokości ścieżki pieszo-rowerowej, jak i skrajni przy ścieżce oraz jezdni drogi gminnej, zapewniając przy tym zgodność z przepisami rozporządzenia w sprawie WT. Wobec powyższego - zdaniem inwestora - nie ma możliwości zawężenia ww. elementów oraz przesunięcia ekranu akustycznego bliżej projektowanej jezdni drogi gminnej nr 332003P (ul. Radiowa) i nie ingerowania w działkę o nr. ewid. [REDACTED]. Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi zaakcentował również, że projektowana droga gminna nr 332003P (ul. Radiowa) w maksymalnym stopniu zlokalizowana została w śladzie istniejącej jezdni aby ograniczyć zajętość gruntów sąsiadujących z inwestycją.

W piśmie z 11 lipca 2024 r. (znak: SMP/467/2024/1361/MN; wpływ: ePUAP-UPP136690021), zwanym dalej: pismem SMP nr 2, Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi, w odniesieniu do odwołania nr 2, wyjaśnił, że działki o nr. ewid. [REDACTED] i [REDACTED] (ark. [REDACTED], obręb [REDACTED]) będą mają zapewnić dostęp do drogi powiatowej nr 2489P poprzez zjazdy publiczne w km [REDACTED]+[REDACTED],[REDACTED] i km [REDACTED]+[REDACTED],[REDACTED] inwestycji. Dodatkowo dla działki o nr. ewid. [REDACTED] przewidziano drugi zjazd z projektowanej dodatkowej jezdni (DJ1). Natomiast działka o nr. ewid. [REDACTED] już w stanie istniejącym nie posiada zjazdu z drogi gminnej nr 332077P (ul. Składowa), gdyż jest oddzielona od jezdni barierą ochronną. Jednakże działka o nr. ewid. [REDACTED] sąsiaduje z działką o nr. ewid. [REDACTED], należąca również do pana [REDACTED] [REDACTED], dla której zapewniono zjazd z ww. drogi powiatowej.

Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi wskazał także, że odwodnienie projektowanych dróg odbywać się będzie poprzez spadki podłużne i poprzeczne do zaprojektowanych rowów

drogowych, a następnie do miejsc zrzutu (istniejących cieków wodnych). Natomiast w miejscach, w których zaprojektowano chodnik lub ścieżkę pieszo-rowerową przy jezdni przewidziano odwodnienie poprzez spadki podłużne i poprzeczne do wpustów deszczowych i dalej przykanalikami do projektowanej kanalizacji deszczowej, bądź też przykanalikami do rowów drogowych.

W odniesieniu do kwestii oddziaływania inwestycji na tereny sąsiednie, w tym na uprawę warzyw, Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi wyjaśnił, że standardem wykonywania robót budowlanych jest to, że wykonawca jest zobligowany do używania sprzętu oraz stosowania technologii zapobiegających ewentualnemu niekorzystnemu wpływowi na sąsiadujące zagospodarowanie terenu. Przedmiotowa inwestycja została zakwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko i w związku z tym została uzyskana decyzja RDOŚ, która zawiera zapisy w zakresie minimalizacji wpływu na środowisko, stanowiące wymagania dla wykonawcy robót. Decyzja RDOŚ zawiera również informację o konieczności: zapewnienia miejsca postoju maszyn budowlanych na terenie utwardzonym i uszczelnionym w sposób zabezpieczający przed przedostaniem się zanieczyszczeń do gruntu, prowadzenia stałego monitoringu stanu technicznego sprzętu budowlanego, usunięcia skutków i przyczyn awarii w przypadku przedostania się zanieczyszczeń do gruntu.

Przy pismach z 8 lutego 2024 r. (doręczenie: 13 lutego 2024 r.) i 30 lipca 2024 r. (doręczenie: 2 sierpnia 2024 r.) organ II instancji przekazał odwołującym odpowiednio kopie pisma SMP nr 1 i pisma SMP nr 2, zawierających stanowisko Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy drogi w sprawie zarzutów podniesionych w odwołaniach.

Stosownie zaś do art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, Wojewoda Wielkopolski pismem z 12 września 2024 r. zawiadomił Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań do 11 października 2024 r. Pozostałe strony postępowania zostały zawiadomione w drodze obwieszczenia Wojewody Wielkopolskiego z 12 września 2024 r.:

- 1) zamieszczonego na tablicach ogłoszeń i BIP WUW w Poznaniu, Starosta Powiatowego w Poznaniu i UMiG Kórnik w terminie od 17 września 2024 r. do 1 października 2024 r.;
- 2) zamieszczonego na tablicy ogłoszeń i BIP UM Poznania w terminie od 17 września 2024 r. do 2 października 2024 r.;
- 3) opublikowanego w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) w wydaniu z 17 września 2024 r.

W dniu 18 października 2024 r. wpłynęło pismo pana ██████████ ██████████, zwane dalej: pismem WM, w którym strona m.in.:

- wskazała na sprzeczność projektu inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,

- podniosła kwestie związane z drenażem odwadniającym nieruchomości oraz komunikacją działek o nr. ewid. [REDACTED] i [REDACTED],
- wniosła o przedstawienie upoważnień pracowników prowadzących sprawę do reprezentowania organu oraz zorganizowanie spotkania z przedstawicielem organu.

Po ustaleniu telefonicznie dogodnego terminu, 21 listopada 2024 r. pan [REDACTED] [REDACTED] zapoznał się w siedzibie Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu z aktami sprawy, w szczególności z projektem zagospodarowania terenu, a także z pełnomocnictwem Kierownika Oddziału Inwestycji i Zagospodarowania Przestrzennego upoważniającym do podpisywania w imieniu Wojewody Wielkopolskiego pism i decyzji w sprawie. W toku spotkania strona ponownie podniosła wcześniejsze uwagi, w tym dotyczące przyznania nieruchomości zamiennej w ramach odszkodowania. Ponadto, pan [REDACTED] [REDACTED] złożył wniosek o poszerzenie projektowanego zjazdu z drogi na działkę o nr. ewid. [REDACTED] z 6 do 12 metrów. Podanie strony utrwalone zostało w aktach sprawy w formie protokołu (notatki służbowej).

W wyznaczonym terminie (tj. do 11 października 2024 r.), jak i do dnia wydania niniejszej decyzji, pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Zgodnie z art. 36 k.p.a., pismami z: 18 grudnia 2023 r., 8 lutego 2024 r., 4 kwietnia 2024 r., 27 maja 2024 r., 30 lipca 2024 r., 12 września 2024 r. i 29 października 2024 r., Wojewoda Wielkopolski informował o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał kolejno nowe terminy jej załatwienia odpowiednio do: 14 lutego 2024 r., 15 kwietnia 2024 r., 10 czerwca 2024 r., 31 lipca 2024 r., 30 września 2024 r., 12 listopada 2024 r. i 29 listopada 2024 r.

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym stanowiska Pełnomocnika substytucyjnego zarządcy drogi, jak również zarzutów podniesionych w odwołaniach oraz piśmie WM, organ odwoławczy stwierdził, co następuje.

Ustosunkowując się do zarzutów pani [REDACTED] [REDACTED], dostrzec trzeba, że strona generalnie oczekuje utrzymania swojego status quo w zakresie, w jakim dotychczas korzystała ze swojej nieruchomości i w tym kontekście jej sprzeciw wydaje się być oczywiście naturalnym odruchem ochrony sposobu wykonywania dotychczasowego prawa własności nieruchomości. Jednakże, przyjęte przez inwestora rozwiązania projektowe, nie są w stanie wyeliminować wszystkich utrudnień występujących w indywidualnych przypadkach, tak aby jeszcze dodatkowo ograniczyć ingerencję planowanej inwestycji w nieruchomości osób prywatnych. W wypadku inwestycji liniowej jej przebieg zawsze pozostaje kompromisem uwzględniającym szereg czynników i nie jest możliwe całkowite zrezygnowanie z jej przebiegu przez nieruchomości będące własnością prywatną. Ponadto, ograniczenia techniczne i prawne związane z charakterem projektu przedmiotowej inwestycji powodują, że niemożliwe jest dowolne kształtowanie przebiegu inwestycji. Przedmiotowa

inwestycja drogowa, z uwagi na wymogi techniczne, jak i bezpieczeństwo jej funkcjonowania, podlega ściśle określonym regułom prawnym.

Zezwolenie na realizację inwestycji drogowej w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób lub podmiotów których prawa lub interesy mogą być przez to pozwolenie zagrożone lub naruszone. W takich okolicznościach inwestor zawsze będzie narażony na niezadowolenie części właścicieli działek z przyjętych rozwiązań lokalizacyjnych i projektowych, ponieważ to on samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych a następnie techniczno-wykonawczych inwestycji. Natomiast poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają protesty obywateli lub innych podmiotów wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonego przebiegu inwestycji. Nieuwzględnienie ich nie może jednak stanowić podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Zgodnie z bowiem z art. 11e specustawy, nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od zgody właścicieli nieruchomości na ich zajęcie.

Nie ulega wątpliwości, że zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, wiąże się z ingerencją w prawo własności pani ██████████ ██████████. Mając jednak na względzie cele wprowadzenia przepisów specustawy, podkreślić należy, że realizacja inwestycji drogowej każdorazowo wiązać się będzie z licznymi wywłaszczeniami, a inwestycja drogowa byłaby niemożliwa do zrealizowania, jeśliby organy orzekające w sprawie miały obowiązek uwzględniać uwagi właścicieli wywłaszczonych nieruchomości dotyczące nadmiernego obciążenia ich nieruchomości. Ewentualna korekta w zakresie obciążeń nieruchomości mogłaby budzić z kolei sprzeciw podmiotów, których prawa w wyniku dokonania tej korekty podlegałyby zwiększonym ograniczeniom. Stąd też celowy zabieg ustawodawcy, który konstruując przepisy specustawy nie pozostawił organom kompetencji do dokonywania oceny w tym zakresie, w konsekwencji wyłączył możliwość skutecznego podnoszenia tego typu zarzutów. Funkcję kompensacyjną pełni w tych sytuacjach odszkodowanie.

Ponadto, mając na uwadze brak aprobaty strony postępowania wobec przejęcia części jej nieruchomości pod realizację inwestycji drogowej, wyjaśnić należy, że ochrona interesów osób trzecich w procesie inwestycyjnym nie może prowadzić do sytuacji, w której to osoby trzecie, a nie inwestor, decydować będą o dopuszczalności wybudowania obiektów budowlanych, miejscu posadowienia takich obiektów, rodzaju obiektu budowlanego i to nawet z naruszeniem ogólnego interesu społecznego. Niedopuszczalna jest zatem sytuacja, w której uprawnienia właściciela nieruchomości całkowicie ograniczają uprawnienia inwestora. Uzależnianie funkcjonowania dróg publicznych od wyrażenia zgody przez osobę prywatną nie byłoby do pogodzenia z charakterem inwestycji, stanowiącej realizację celu publicznego.

Zaprojektowanie inwestycji pozostawia się specjalistom posiadającym odpowiednie przygotowanie zawodowe, a nie powinny decydować o tym strony postępowania, których

nieruchomości zostały objęte wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, gdyż żaden z przepisów specustawy nie przewiduje takich uprawnień.

Odnosząc się do poruszonej w odwołaniu nr 1 kwestii możliwości wykonania inwestycji w kształcie innym niż zaproponowany przez inwestora, wyjaśnić należy, że w orzecznictwie sądownoadministracyjnym (por. wyrok NSA z 3 września 2014 r., sygn. akt II OSK 1730/14), wyrażono wprawdzie pogląd, że należy dopuścić weryfikację zasadności żądania w zakresie ewentualnego istnienia rozwiązania alternatywnego zapewniającego możliwość realizacji tego samego celu publicznego przy ograniczeniu stopnia ingerencji w prawo własności osób trzecich, jednakże pogląd ten może znaleźć swoje uzasadnienie w szczególnych sytuacjach, w których dochodzi do rażącego naruszenia zasady proporcjonalności w taki sposób, że interes publiczny nie może stanowić uzasadnienia dla rozmiaru ingerencji w prawo własności (por. wyrok NSA z 14 lutego 2019 r., sygn. akt II OSK 3382/18). W niniejszej sprawie taka dysproporcja nie występuje.

W ocenie organu II instancji, przedłożona do zatwierdzenia dokumentacja projektowa nie przewiduje rozwiązań, które wprowadzają nadmierną, a w szczególności nieuzasadnioną ingerencję w prawo własności strony postępowania. Ingerencja we własność związana z realizacją inwestycji odpowiada tylko jej koniecznemu zakresowi. Teren będący własnością strony postępowania nie został zajęty w wymiarze większym, niż jest to wymagane dla realizacji inwestycji w kształcie określonym w załączniku nr 3 do decyzji.

Podkreślenia wymaga także, że obowiązek uwzględnienia interesów osób trzecich, trzeba interpretować w taki sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione. Strona postępowania powołała się jedynie na interes subiektywny, upatrując go w uszczupleniu prawa własności nieruchomości. Uznanie, że ochronie podlegać winien interes faktyczny osób trzecich, mogłoby prowadzić do paraliżu inwestycji związanych z realizacją dróg publicznych, nie zaś do zapewnienia poszanowania praw, które są zagrożone w związku z planowaną inwestycją.

Niezależnie od powyższego, Pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi - jako podmiot wyspecjalizowany w przedmiotowej dziedzinie i posiadający odpowiednią wiedzę fachową - nie zdecydował się na odstępianie od przyjętych rozwiązań projektowych po zapoznaniu się z wystąpieniem pani ██████████ ██████████.

Mając na uwadze powyższe, organ nie może przychylić się do żądania strony w kwestii zmiany lokalizacji spornego skrzyżowania typu rondo. Tym samym, na uwzględnienie nie zasługuje zawarty w odwołaniu nr 1 zarzut naruszenia art. 11f ust. 1 specustawy poprzez zaniechanie weryfikacji wniosku co do możliwości budowy dróg powiatowych Borówiec-Koninko-Poznań-Krzesiny w zakresie projektowanego skrzyżowania drogi powiatowej nr 2489P (ul. Lazurowa) z drogą gminną nr 332003P (ul. Radiowa) w taki sposób, aby nie było konieczności podziału działki o nr. ewid. ██████████ i przeznaczenia pod planowaną inwestycję projektowanej działki o nr. ewid. ██████████, w szczególności poprzez przesunięcie projektowanego skrzyżowania o ok. 2m w kierunku północno-wschodnim.

Nie zamyka to jednak skarżącej prawa do dochodzenia ochrony naruszonych, w jej ocenie, dóbr w postępowaniu przed sądami powszechnymi w drodze ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych (por. art. 13 ust. 3 specustawy). Jeżeli bowiem skarżąca uważa, że w wyniku przedmiotowej inwestycji drogowej i przyjętych przez inwestora rozwiązań projektowych doznała szkody, to może skorzystać ze stosownego powództwa cywilnego i przedstawić dowody na okoliczność powstałej szkody i jej wielkości.

Zamierzonego skutku nie mogą odnieść także zarzuty zawarte w odwołaniu nr 1, dotyczące naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 7, art. 77 i art. 80 k.p.a.

W tym kontekście wskazać należy na przepis art. 11c specustawy, który stanowi, że do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy k.p.a. z zastrzeżeniem przepisów specustawy, co oznacza, że przepisy k.p.a. znajdują zastosowanie tylko w takim zakresie, który nie został uregulowany przepisami specustawy. Ustawodawca przyznał zatem pierwszeństwo w stosowaniu przepisom procesowym specustawy, jako *lex specialis* wobec przepisów k.p.a. Wprowadzie zasada wynikająca z art. 7 k.p.a. wymaga uwzględnienia interesów stron, zrównoważenia interesu społecznego (publicznego) i słusznego interesu prywatnego, jednak regulacje specustawy w sposób istotny ograniczają zakres stosowania tej zasady w postępowaniu zmierzającym do wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Godzi się zauważyć, że naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 k.p.a. Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością, a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (por. np. wyrok NSA w Warszawie z 17 października 2001 r., sygn. akt I SA 1110/01). Z kolei przepis art. 77 § 1 k.p.a. nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zgromadzenia całego materiału dowodowego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Z powołanej normy prawnej wynika między innymi, że organ administracji jest zobowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Natomiast zgodnie z art. 80 k.p.a., organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

W ocenie organu odwoławczego, w zakresie interesu prawnego pani ██████████ ██████████, Starosta Poznański przeprowadził kontrolowane postępowanie w sposób rzetelny, wystarczający do wydania rozstrzygnięcia, a ponadto w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji trafnie ustosunkował się do uwag i zastrzeżeń strony wniesionych w toku postępowania. Według organu II instancji uzasadnienie zaskarżonej decyzji pozwala na poznanie motywów, którymi Starosta Poznański kierował się przy załatwianiu sprawy, a ustalenia poczynione przez organ I instancji, wskazujące na spełnienie przesłanek niezbędnych dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, znajdują odzwierciedlenie w aktach sprawy.

Fakt, że organ nie uwzględnił żądań pani ██████████ ██████████, nie świadczy o tym, że ich nie badał.

Odnosząc się następnie do zarzutu braku zapewnienia odpowiednich zjazdów na działki stanowiące własność pana ██████████ ██████████, wyjaśnić należy, że w orzecznictwie sądownoadministracyjnym wskazuje się, że pojęcie dostępu do drogi publicznej należy rozumieć możliwie jak najszerzej. Przyjmuje się, że warunek dostępu do drogi publicznej spełniony jest zawsze wtedy kiedy na działkę można dostać się - zgodnie z prawem - z drogi publicznej. Ustawodawca nie stawia przy tym wymagań co do rodzaju tego dostępu. Z jakiegokolwiek normy obowiązującego prawa nie wynika bowiem, aby zapewnienie dostępu do drogi publicznej miało polegać na dostępie do drogi w konkretny sposób, czy do drogi o określonej kategorii drogi publicznej (stanowisko wyrażone przez NSA w wyrokach z: 15 października 2020 r., sygn. akt II OSK 1439/20, 19 lipca 2016 r., sygn. akt II OSK 1373/16, 15 października 2015 r., sygn. akt II OSK 1785/15 i 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13).

Wobec powyższego, na inwestorze ciążył obowiązek zapewnienia nieruchomościom dostępu do drogi publicznej i inwestor wywiązał się z tego obowiązku. Z akt sprawy oraz wyjaśnień inwestora wynika, że działki o nr. ewid. ██████████ i ██████████ (ark. ██████████, obręb ██████████ ██████████) będą mając zapewniony dostęp do drogi powiatowej nr 2489P poprzez zjazdy publiczne w km ██████████+█████████, ██████████ i km ██████████+█████████, ██████████ inwestycji. Ponadto, dla działki o nr. ewid. ██████████ przewidziano drugi zjazd z projektowanej dodatkowej jezdni (DJ1). Natomiast działka o nr. ewid. ██████████ już w stanie istniejącym nie posiada zjazdu z drogi gminnej nr 332077P (ul. Składowa), gdyż jest oddzielona od jezdni barierą ochronną. Jednakże działka o nr. ewid. ██████████ sąsiaduje z działką o nr. ewid. ██████████, należącą również do pana ██████████ ██████████, dla której zapewniono zjazd z ww. drogi powiatowej.

Wojewoda Wielkopolski orzekający w sprawie o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej nie posiada zaś uprawnień do nakazania Pełnomocnikowi substytucyjnemu zarządcy drogi zmiany przyjętych rozwiązań, w tym w zakresie zaprojektowanych zjazdów (i ich liczby), w sytuacji gdy pozostają one zgodne z obowiązującymi przepisami, w szczególności wynikającymi z rozporządzenia w sprawie WT. Wyjaśnić przy tym trzeba, że zjazd ma być odpowiedni, co nie oznacza, że ma być zgodny z oczekiwaniami stron postępowania. Brak jest bowiem przepisu prawa, który nakazywałby projektowanie dostępu zgodnie z żądaniem osoby zainteresowanej (np. zjazd o żądanej szerokości). W tym miejscu należy wskazać, że postulowana przez stronę szerokość zjazdu wynosząca 12 metrów jest niezgodna z § 79 rozporządzenia w sprawie WT, gdyż szerokość jezdni zjazdu indywidualnego nie może być szersza niż szerokość jezdni na drodze mierzona prostopadle do osi jezdni w miejscu jej przecięcia z osią zjazdu, która dla drogi DJ1 wynosi 7 m.

Odnosząc się do informacji pana ██████████ ██████████ o istniejącym na jego działkach drenażu, wskazać należy, organy orzekające w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji. Zgodnie z art. 188 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1087 ze zm.) utrzymywanie urządzeń wodnych należy zaś do ich właścicieli i polega na eksploatacji, konserwacji oraz remontach w celu zachowania ich funkcji.

Ocenie dokonanej przez organy I i II instancji może podlegać jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia. Skarżący nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na ewentualną kolizję inwestycji z istniejącym drenażem. Można zatem przyjąć, że obawy skarżącego dotyczą kwestii odprowadzania wody z jego nieruchomości, przy czym podkreślić trzeba wyraźnie, że tematyka ta nie jest przedmiotem rozważań organów administracji właściwych w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Argument dotyczący możliwości pogorszenia stosunków wodnych odnosi się bowiem do zdarzeń przyszłych i niepewnych (przypuszczeń odnośnie skutków inwestycji). Organy administracji publicznej orzekają zaś w oparciu o aktualny stan prawny i faktyczny, nie w oparciu o stan hipotetyczny. Jednakże wszelkie roszczenia związane z uciążliwościami wynikającymi z realizacji inwestycji drogowych można będzie dochodzić w postępowaniu odszkodowawczym.

Z kolei kwestie związane z ustaleniem wysokości i wypłatą odszkodowania nie są przedmiotem postępowania o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, bowiem są one przedmiotem odrębnego rozstrzygnięcia. Podkreślić należy, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie określa w swej treści wysokości odszkodowania za nieruchomości przejmowane pod realizację inwestycji. Sprawy z zakresu zezwolenia na realizację inwestycji oraz z zakresu ustalenia wysokości i wypłaty odszkodowania stanowią oddzielne byty, podlegające odrębnym trybom.

Oczywiście w ramach odszkodowania właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu wyłączonej nieruchomości może być przyznana, za jego zgodą, odpowiednia nieruchomość zamienna. Nieruchomość zamienną przyznaje się z zasobu nieruchomości Skarbu Państwa, jeżeli wyłączenie następuje na rzecz Skarbu Państwa, lub z zasobu nieruchomości odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli wyłączenie następuje na rzecz tej jednostki. Wobec powyższego, wniosek pana ██████████ ██████████ dotyczący przyznania nieruchomości zamiennej nie może zostać rozpatrzony przez Wojewodę Wielkopolskiego w ramach niniejszego postępowania i winien zostać skierowany przez stronę do Starosty Poznańskiego.

Również zarzuty co do niezgodności projektu inwestycji z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w świetle art. 11i ust. 2 specustawy, zgodnie z którym „w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”, nie mogły zostać uznane za zasadne.

Odnosząc się do kwestii dotyczących oddziaływania inwestycji na środowisko, wyraźnego podkreślenia wymaga, że określenie przebiegu przedmiotowej inwestycji odbyło się na etapie postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia i to właśnie w tym postępowaniu strony mogły wnosić uwagi co do trasy projektowanej inwestycji (por. wyrok NSA z 11 października 2011 r., sygn. akt II OSK 1688/11). Pamiętać należy, że wydanie decyzji środowiskowej następuje przed

uzyskaniem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej i określone w niej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia są wiążące.

Skutki prawne decyzji środowiskowej dla dalszego procesu inwestycyjnego określone są bowiem w art. 86 pkt 2 ustawy ooś, zgodnie z którym decyzja środowiskowa wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. Określone w decyzji „środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia” co do zasady nie mogą być na dalszych etapach procesu inwestycyjnego modyfikowane, bowiem w całości wiążą organy wydające decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji [por. wyroki NSA z: 16 września 2008 r. (sygn. akt II OSK 821/08) i 10 czerwca 2014 r. (sygn. akt II OSK 1578/13)]. Ma ona zatem charakter *sui generis* „rozstrzygnięcia wstępnego” względem ewentualnego przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia i pełni względem niego w istocie funkcje prejudycjalną (por. wyrok NSA z 16 września 2008 r., sygn. akt II OSK 821/08).

Jednocześnie zwrócić należy uwagę, że zagadnienia związane z oceną potencjalnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko były elementem postępowania w sprawie wydania decyzji RDOŚ. Uwagi i zastrzeżenia co do skutków środowiskowych realizacji przedmiotowej inwestycji strona mogła zgłaszać w toku ww. postępowania środowiskowego, jednak z przysługującego jej prawa nie skorzystała w stosownym czasie.

Odnosząc się do uwag i zastrzeżeń pani [REDAKTOR] [REDAKTOR] dotyczących powierzchni działki o nr. ewid. [REDAKTOR] (ark. [REDAKTOR], obręb [REDAKTOR] [REDAKTOR]), zauważyć należy, że zgodnie z informacją z rejestru gruntów oraz treścią elektronicznej księgi wieczystej nr [REDAKTOR]/[REDAKTOR]/[REDAKTOR] powierzchnia nieruchomości wynosi [REDAKTOR] ha. Taka sama wartość widnieje na mapie z projektem podziału nieruchomości, stanowiącej część załącznika nr 2 do zaskarżonej decyzji. Strona natomiast domaga się weryfikacji powierzchni nieruchomości, wskazując na jej zmniejszenie o 39 m² od wartości przyjętej za podstawę wymiaru podatku od nieruchomości.

W rozpatrywanej sprawie operat techniczny podziału nieruchomości pani [REDAKTOR] [REDAKTOR] wykonany został przez geodetę uprawnionego pana Rafała Szelejewskiego (nr upr. 22986), a następnie wpisany 16 stycznia 2023 r. do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego przez Prezydenta Miasta Poznania i zewidencjonowany pod nr P.3064.2023.192. Mapa z projektem podziału działki została opatrzona stosowną klauzulą i w oparciu o taki materiał orzeczono w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Wobec powyższego, stwierdzić należy, że w ramach postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej organ orzekający nie ma kompetencji do kwestionowania dokumentacji geodezyjno-kartograficznej opatrzonej stosowną klauzulą ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej, jak również treści księgi wieczystej.

Organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zobowiązany jest działać na podstawie przepisów specustawy, która przedmiotowe kwestie reguluje. Skoro natomiast przepisy specustawy nie uprawniają organu do wskazanego działania, nie mógł on poddawać pod wątpliwość zapisów określonych w dokumentacji geodezyjno-kartograficznej czy księdze wieczystej.

Dodać należy, że zgodnie z art. 76 § 1 k.p.a. dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone.

Prawidłowo sporządzony dokument urzędowy korzysta z domniemania prawdziwości (autentyczności) oraz domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone. Wobec tego organ nie może, bez przeprowadzenia przeciwdowodu (art. 76 § 3 k.p.a.), nie uznać faktu stwierdzonego w dokumencie urzędowym, gdyż będzie to stanowiło naruszenie prawa procesowego (por. wyrok NSA z 29 marca 2011 r., sygn. akt II OSK 553/10).

Odnosząc się do podniesionej przez panią █████ █████ kwestii dotyczącej utraty możliwości prawidłowego wykorzystania działki na dotychczasowe cele w związku z jej podziałem, wskazać należy, że w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej organ bada zgodność z prawem wniosku inwestora, nie zaś zagadnienia dotyczące ewentualnych negatywnych następstw dla podmiotów objętych tą decyzją. Z samej bowiem istoty przedsięwzięcia drogowego, będącego inwestycją liniową, wynika ingerencja w prawa przysługujące innym podmiotom w stosunku do nieruchomości objętych projektowaną inwestycją. Z omawianej ingerencji wynikać mogą z kolei inne utrudnienia dla podmiotów dotychczas wykorzystujących daną nieruchomość w określony sposób.

Zauważyć przy tym należy, że stosownie do art. 13 ust. 3 specustawy, w przypadku, jeżeli przejęta jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, właściwy zarządca drogi jest obowiązany do nabycia, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego tej części nieruchomości. Ustawodawca zabezpieczył zatem interesy właścicieli nieruchomości, które jedynie w części niezbędne są do realizacji inwestycji, a pozostałe części nieruchomości na skutek podziału nie nadają się do prawidłowego wykorzystywania na dotychczasowe cele. Roszczenie o wykup całej nieruchomości w trybie ww. przepisu ma charakter cywilnoprawny, dlatego może być dochodzone wyłącznie w postępowaniu cywilnym przed sądem powszechnym.

Podsumowując, po przeprowadzonym postępowaniu odwoławczym organ II instancji ostatecznie uznał, że przebieg planowanej inwestycji i przyjęte rozwiązania są zgodne z przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił inwestor w załączonej do wniosku dokumentacji. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona decyzja - poza uchybieniami omówionymi i skorygowanymi w niniejszej decyzji - nie naruszają prawa, w związku z czym Wojewoda Wielkopolski nie jest władny do wydania negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Od skargi należy uiścić wpis stały w wysokości 500 zł, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Marcin Karpiński
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury

Załączniki:

- 1) Spisy zawartości projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego (str. 7. PZT, str. 7. tomu I-a PAB, str. 4.÷5. tomu I-b PAB, str. 4. tomu I-c PAB, str. 4.÷5. tomu II-a PAB, str. 4.÷5. tomu II-b PAB, str. 4.÷5. tomu II-c PAB, str. 4.÷5. tomu II-d PAB, str. 4. tomu II-e PAB, str. 4.÷7. tomu II-f PAB, str. 4.÷5. tomu III-a PAB, str. 4. tomu III-b PAB, str. 4. tomu IV PAB, str. 4. tomu V PAB, str. 4. tomu VI-a PAB, str. 4. tomu VI-b PAB, str. 4. tomu VI-c PAB, str. 4. tomu VI-d PAB, str. 4. tomu VII-a PAB, str. 4. tomu VII-b PAB, str. 4. tomu VIII-a PAB, str. 4. tomu VIII-b PAB, str. 4. tomu IX-a PAB, str. 4. tomu IX-b PAB, str. 4. tomu IX-c PAB, str. 4. tomu IX-d PAB, str. 4. tomu IX-e PAB, str. 4. tomu IX-f PAB, str. 4. tomu IX-g PAB i str. 4. tomu X PAB);
- 2) Fragmenty części opisowej projektu zagospodarowania terenu (str. 21.÷22., 25.÷26b. i 27.÷28. PZT);
- 3) Rys. nr 2.1÷2.14 Projekt zagospodarowania terenu (PZT);
- 4) Fragmenty części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża drogowa (str. 15.÷16. i 19.÷20b. tomu I-a PAB: Branża drogowa);

- 5) Rys. nr 2.1÷2.14 Plan sytuacyjny (tom I-a PAB: Branża drogowa);
- 6) Rys. nr 3.1÷3.8 Przekroje podłużne (tom I-a PAB: Branża drogowa);
- 7) Rys. nr 4.2 i 4.5 Przekroje normalne (tom I-a PAB: Branża drogowa);
- 8) Fragmenty części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża mostowa. Budowa wiaduktu WD-1 (str. 12.÷15. tomu II-a PAB: Branża mostowa. Budowa wiaduktu WD-1);
- 9) Rys. nr 03 Widok ogólny obiektu WD1. Stan projektowany (tom II-a PAB: Branża mostowa. Budowa wiaduktu WD-1);
- 10) Fragmenty części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża mostowa. Budowa obiektu OM-1 (str. 12.÷15. tomu II-b PAB: Branża mostowa. Budowa obiektu OM-1);
- 11) Rys. nr 03 Widok ogólny obiektu OM1. Stan projektowany (tom II-b PAB: Branża mostowa. Budowa obiektu OM-1);
- 12) Fragmenty części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego - branża mostowa. Budowa mostu OM-2 (str. 12.÷15. tomu II-c PAB: Branża mostowa. Budowa mostu OM-2);
- 13) Rys. nr 03 Widok ogólny obiektu OM2, stan projektowany (tom II-c PAB: Branża mostowa. Budowa mostu OM-2);
- 14) Rys. nr 07 Widok ogólny. Stan projektowany - zarurowania ZR1-ZR47 (tom II-f PAB: Branża mostowa. Budowa przepustów);
- 15) Strona tytułowa tomu X projektu architektoniczno-budowlanego: Branża konstrukcyjna. Ekran akustyczny EA-1;
- 16) Kopie uprawnień i zaświadczeń projektantów i sprawdzających (str. 190.÷223. PZT, str. 98.÷105. tomu I-a PAB, str. 57.÷64. tomu I-b PAB, str. 22.÷29. tomu I-c PAB, str. 36.÷43. tomu II-a PAB, str. 35.÷42. tomu II-b PAB, str. 42.÷49. tomu II-c PAB, str. 37.÷44. tomu II-d PAB, str. 26.÷33. tomu II-e PAB, str. 124.÷131. tomu II-f PAB, str. 78.÷82. tomu III-a PAB, str. 48.÷52. tomu III-b PAB, str. 79.÷84. tomu IV PAB, str. 42.÷47. tomu V PAB, str. 36.÷41. tomu VI-a PAB, str. 32.÷37. tomu VI-b PAB, str. 26.÷31. tomu VI-c PAB, str. 24.÷29. tomu VI-d PAB, str. 30.÷35. tomu VII-a PAB, str. 30.÷35. tomu VII-b PAB, str. 34.÷35. tomu VIII-a PAB, str. 24.÷25. tomu VIII-b PAB, str. 44.÷47. tomu IX-a PAB, str. 25.÷28. tomu IX-b PAB, str. 23.÷26. tomu IX-c PAB, str. 23.÷26. tomu IX-d PAB, str. 22.÷25. tomu IX-e PAB, str. 19.÷22. tomu IX-f PAB, str. 28.÷31. tomu IX-g PAB i str. 30.÷31. tomu X PAB);
- 17) Rys. nr 2.15 Sposób wykonania umocnienia koryta rowu Świątnica (str. 64a tomu I-a PAB: Branża drogowa);
- 18) Rys. nr 4.8 Szczegół ogrodzenia (str. 79a tomu I-a PAB: Branża drogowa);
- 19) Rys. nr 1 Plan orientacyjny i rys. nr 5.1÷5.9 Plan sytuacyjny-analiza przejezdności (str. 80.÷89. tomu I-a PAB: Branża drogowa);
- 20) Rys. nr 6.1÷6.2 Plan sytuacyjny - widoczność na zatrzymanie (str. 90.÷91. tomu I-a PAB: Branża drogowa);
- 21) Rys. nr 7.1÷7.6 Przekroje podłużne (str. 92.÷97. tomu I-a PAB: Branża drogowa);

- 22) Rys. nr 03 Przekrój podłużny koryta ciekłu w miejscu przekroczenia sieci telekomunikacyjnej TP.2 (str. 43a tomu IX-a PAB: Branża telekomunikacyjna. Przebudowa i zabezpieczenie sieci telekomunikacyjnej);
- 23) Spis treści załączników do projektu budowlanego (str. 12. części 1 załączników do projektu budowlanego);
- 24) Elementy załączników do projektu budowlanego (str. 242a.÷242b. i 382.÷387. części 2 załączników do projektu budowlanego).

Otrzymują:

- 1) Starosta Poznański (1 egz. wraz z 1 kompletem załączników);
- 2) Pan Marcin Matysik, jako pełnomocnik substytucyjny zarządcy drogi (2 egz. wraz z 1 kompletem załączników);
- 3) Adw. ██████████ ██████████, jako pełnomocnik pani ██████████ ██████████ (1 egz. bez załączników);
- 4) Pan ██████████ ██████████ (1 egz. bez załączników);
- 5) Aa (1 egz. wraz z 1 kompletem załączników).

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla powiatu poznańskiego (1 egz. wraz z 1 kompletem załączników);
- 2) PODGiK w Poznaniu (ePUAP - bez załączników);
- 3) ZGiKM GEOPOZ (ePUAP - bez załączników);
- 4) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu (dot. WOO-II.420.98.2020.KW.37, ePUAP - bez załączników).

Sprawę prowadzą:

starszy specjalista Patryk Stojanowicz,
tel. 61 854 1081, e-mail: pstojanowicz@poznan.uw.gov.pl;
inspektor wojewódzki Karolina Komorska,
tel. 61 854 1235, e-mail: kkomorska@poznan.uw.gov.pl.

W treści niniejszej decyzji „wyczerzono” informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Patryk Stojanowicz